

ønsket hurtigst muligt at bringe Sagen frem paa Rigsdagens Bord for derigennem ligesom at vælte Ansvaret fra sig over paa Rigsdagen eller i hvert Tilfælde faa Rigsdagen til at dele Ansvaret med sig, hvis Løsningen skulde trække ud. Hvis dette Ønske ikke havde været saa levende hos den ærede Minister, vilde det have været ønskeligt, at der havde foreligget en Afslutning af Forhandlingerne mellem Regeringen og Kommunernes Repræsentanter, før Lovforslaget var kommet til at foreligge, idet det jo altid er højst uheldigt, at man skal have en Paragraf som § 3 i det foreliggende Lovforslag, gaaende ud paa, at Anlægget kommer ikke til Udførelse, forinden der er tilvejebragt Overenskomster mellem Kjøbenhavns og Frederiksberg Kommuner og Ministeren om Størrelsen af Kommunernes Bidrag til delvis Dækning af Udgifterne ved Anlægene. Man kunde nemlig her stille saa urimelige Fordringer i den Henseende, at det blev Kommunerne ganske umuligt at imødekomme dem, og saa sige, at Ansvaret for, at Forholdene blev, som de ere, laa hos Kommunerne, idet de ikke havde villet gaa ind paa den Ordning, man fra Lovgivningsmagtens Side havde forlangt af dem.

Imidlertid er der jo gjort nogle Forarbejder i den Henseende, hvoraf man kan se, hvor langt det er, man fra Regeringens Side ønsker, Kommunerne skulle gaa. Kjøbenhavns Kommune har jo i sin Tid til den nuværende Banegaard afgivet et betydeligt Areal, og den Gang faaet Ret til, naar det ikke mere skulde bruges til Banegaard, at tilbagekøbe det for den meget lave Pris 83 Øre pr. Kvadratalen. Nu vil man sige, det er jo en latterlig Pris for Jord, der ligger inde i Kjøbenhavn i vore Dage, og deri skal jeg give ærede Medlemmer, der komme med denne Indvending, Ret; det er en latterlig Pris, men det er ikke desmindre saaledes, at det er Kjøbenhavns gode Ret, der her er Tale om. Man har i sin Tid truffet en Overenskomst med Autoriteterne; ved denne Overenskomst er Kjøbenhavns Ret blevet fastsat paa den Maade, og man plejer dog altid at respektere en indgaaet Overenskomst og regne med den, selv om man kan synes, at den ene af Parterne derved faar en eller anden tilsyneladende eller virkelig Fordel. Det Offer, Kjøbenhavns Kommune skal bringe her, opgøres af Ministeren — jeg holder mig udelukkende til Ministerens Tal — til $3\frac{1}{5}$ Millioner Kr. Endvidere forlanges der, at Kjøbenhavns Kommune skal tilskyde kon-

tant et Beløb af 1 Million Kr. Dernæst har Ministeren opgjort, at de Arealer, som Kjøbenhavn skal afgive til de ny Banegaardsanlæg uden at faa Vederlag for dem, repræsenterer 600,000 Kr. Jeg nævner blot Ministerens Tal, jeg vil ikke hermed paa nogen Maade have godkendt disse Tal. Jeg er temmelig sikker paa, at de Arealberegninger, der ere foretagne, navnlig for det sidste Punkts Vedkommende, ville vise sig at være langt større, det vil sige, at Kjøbenhavn virkelig kommer til at afgive en langt større Sum end 600,000 Kr. Endvidere er det ogsaa en Forudsætning, at Kjøbenhavn skal købe et Areal af Staten og betale det med 6—700,000 Kr., og mellem disse Arealer er der et, nemlig det, der ligger mellem Peblinge- og St. Jørgens-Sø, der hvor Banen nu gaar, hvilket Kjøbenhavns Kommune skal betale med 20 Kr. pr. Kvadratalen. Men paa dette Areal skal man desuden finde sig i, at der gaar et Spor til Værkstederne, saa længe Staten finder Anledning til at lade dem ligge. Det vil altsaa sige, at man overhovedet ikke kan benytte Arealet. Men selv om Sporet ikke laa der, var det ganske sikkert, at denne Smule Strimmel mellem disse to Søer vilde Kjøbenhavns Kommune ikke kunne benytte til andet end en Færdselsvej, al den Stund man sikkert vilde betegne det som Vandalisme at bygge høje Bygninger op paa dette Sted, og man var jo ogsaa ude af Stand til at gøre det, medmindre man vilde fylde op til begge Sider ud i Søerne for at skaffe mere Plads. Søerne danne i en By af Kjøbenhavns Størrelse ligesom dens Lunger, og det vilde være i høj Grad urigtigt og lidet tilraadeligt, saavel af sanitære som af æstetiske Grunde at give sig til at fylde Søerne op eller bygge store Bygninger derimellem for at udnytte disse Grunde. Det kan derfor betragtes som et rent Penge-tilskud til denne Sags Ordning, hvad Kjøbenhavns Kommune giver for det Stykke Jord, som ligger paa dette Sted, idet den ikke kan faa anden Anvendelse af det end til Vej, og i og for sig har man tilstrækkelig Vej der forbi allerede nu, men en Forbedring af Forholdene vil det naturligvis blive.

Men uden at regne det med, blot ved at regne med Ministerens Tal og regne med, at man dernæst forlanger, at Frederiksberg Kommune skal betale 1 Mill. Kr. — de kontante Tilskud forlanger man jo her, for at Kommunerne skulle slippe for Niveau-Overskæringerne, og jeg skal villig indrømme, at disse ere en saa betydelig